GAZETA KRAKOWSKA

Nr 156. ROK 1832. CZWARTEK 14 CZERWCA.

Pismo to wychodzi codzień oprócz świąt uroczystych, niezawodnie o godz: 4 po południu: w drukarni ST. GIESZKOWSKIEGO.

PRENUMERATA:
Kwartalna........złp. 12.
Miesięczna....... „ 5.
Ner pojedynczy...gr: 10.
Za donie: od wiér: g. 15.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumiura.

Dzień godzina	Barometr na 0° o.	Therm:	Higro-metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 4. 103	† 13.5	† 4 2	Żaden	Pogoda z chmurami	
13 12	„ 3. 904	21.1	7.3	Wschodni słaby	„ „	
3	„ 3. 519	23.8	9.0	„ „	„ „	
9	. 3 651	† 15.0	† 7.0	Żaden	Pochmurno	

Część Urzędowa.

KRAKÓW.

WYDZIAŁ DOCHODÓW PUBLICZNYCH I SKARBU W SENACIE RZĄDZĄCYM.

Wolnego Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa i Jego Okręgu.

Rozporządzeniem Senatu z d. 24 maja r. b. N. 2261 wydaném upoważniony, do publiczney podaje wiadomości, iż w dniu 20 b. m. i r. o godz. 10 zrana odbywać się będzie w biórze Wydziału dochodów publicznych licytacya na wypuszczenie w wieczystą dzierżawę dwóch folwarków w wsi Rakowicach w raz z propinacyą tamże. W folwarku górny zwanym znayduje się ornego gruntu w raz z ogrodami morgów chełmińskich 96 pręcików 4641, łąk morgow takichże 17 pręcików 5169. Zaś w dolnym gruntu ornego morgów 47 pręcików 260, łąk i pastwisk morgów 23 pręcików 24,381. wkupne do tey realności ustanawia się w summie złp. 6230 gr. 25 i od tey licytacya zacznie się; zaś kanon roczny do kassy główney kwartalnemi ratami z góry wpływać mający wynosi summę złp. 2227 gr. 13. Każden licytować chcący złoży na vadium 10tą część w kupnego to jest: złp. 624, samo zaś w kupne w trzech kwartalnych ratach, zaczynając od dnia zatwierdzenia przez Senat aktu licytacyi i zawiadomienia o tem pluslicytantą zapłaconem bydź będzie winno. Ponieważ w folwarkach tych grunta nie są obsianemi i dla wieczystego dzierżawcy pozostają tylko użytki złąk, ogrodów fruktowych, paszy bydła i propinacyi, przeto za rok bieżący 18$\frac{32}{33}$ zapłaci wieczysty dzierżawca do skarbu kwotę złp. 980 względem czego oddzielny z nim kontrakt spisanym zostanie, a obowiązek płacenia kanonu rocznie z d. 1 czerwca 1833 r. początek swóy weźmie. Inne warunki tey wieczystey dzierżawy w biórze wydziału dochodów publicznych znaydują się wolne do przeyrzenia. — Kraków dnia 4 czerwca 1832 r.

Bartl.

(3raz) *Gadomski* Sek. Wyd.

Wskutek polecenia wysokiego Trybunału W.M. Krakowa i jego okręgu z dnia 5 czerwca 1832 r. do Nru 1931 podpisany notaryusz publiczny, podaje do publiczney wiadomości, iż w dniu dwudziestym czerwca r. b. 1832 o godzinie 9tey ranney w wsi Modlnica wielka w okręgu W.M. Krakowa w gminie tegoż nazwiska położoney, na plebanii, odbędzie się sprzedarz przez publiczną licytacyą ruchomości po niegdy Floryanie Joundze pozostałych jako to: sukien, bielizny, stolarszczyzny, naczyń gospodarskich, krów, świń i rożnych ruchomości, za gotową srebrną kurant monetę.

(1r.) A. *Jaroszewski.*

Część Nieurzędowa.

KRAKOW.

(A. X.) Dnia 8 marca r. b. odbył proffessor Bierkowski w tuteyszéy klinice chirurgiczney ważną i niedawno znaną, pierwszy raz przez Gräfego, a późniey przez Roux wykonaną operacyją, na dziewczynie wieyskiéy mającey około 20 lat, nazwaną Uranorrhafija czyli Stafilorrhafija. Operacyja ta zasadzała się na z szyciu podniebienia z urodzenia rozdzielonego, w skutku czego od dzieciństwa niemiała chora wyrażney mowy. Z szywanie podniebienia, aczkolwiek z godną pochwały zręcznością wykonywane przerywały siedem razy wracające się womity. Drażnienie bowiem części przedmiotem operacyi będących tak było mocne, że dwutygodniowe przygotowania nie zdołały odwrócić tego wypadku już naprzód przewidzianego. Godną jest uwagi, że po szczęśliwie dokonanéy operacyi, która 45 minut trwała, pacyjentka czysto i wyraźnie przemówiła.

AUSTRYA.

WIEDEN 20 Maja.

Obok postępu bilu reformy w izbie wyższey angielskiey, stosunki Szwaycaryi i Niemiec naybardziey zaymują uwagę publiczności. Przewidują, że teraźnieyszy stan tych krajów, niezgodny jest na długi przeciąg czasu z spokoynością i prawym porządkiem. Kupcy, którzy praktycznem zapatrywaniem się poymują życie publiczne, ile możności nie robią interessów, i przemijającą nieczynność przekładają nad wszelkie korzystne zobowiązania, a to właśnie jest przyczyną stagnacyi papierów w obecney chwili. — Przybył tu goniec francuzki z Paryża; mówią, że rząd francuzki usiłuje zapobiedz, aby xiężna Berry nie osiadła na zawsze we Włoszech. Miano w tym względzie posłać instrukcye wszystkim ajentom francuzkim w rozmaitych państwach włoskich. Baron Salis przybył tu jako goniec z St. Petersburga. Przybył tu także ztamtąd goniec rossyiski, jadący z depeszami do Neapolu i Grecyi. Ostatnie mają zawierać przepisy dla rezydenta w Nauplia, względem postępowania w teraźnieyszych okolicznościach.

Dnia 26 *Maja.* Od dnia wczorayszego stan zdrowia xięcia Reichstadt znowu się znacznie pogorszył.—

FRANCYA

PARYŻ 30 Maja.

Vice-Hrabia St. Priest protestuje się w dzienniku *Quotidienne* przeciwko aresztowaniu jego na statku parowym *Karol-Albert*, które nazywa samowolném, i domaga się niezwłocznego uwolnienia, gdyż aresztowanie to może jedynie przypisać jakiemuś nieporozumieniu. Dziennik *Constitutionel* twierdzi, iż to jest żart zadaleko posunięty.

Wczorayszy *Monitor* pisze: — «Uwaga publiczności zaymuje się troskliwie zjazdem króla Francuzów i króla Belgijczyków, mającym nastąpić dnia 29 b. m. w Compiegne. Zjazd ten oddawna był upragniony przez monarchów, i łatwo przewidzieć można, że przedstawia nową rękoymię pokoju Europy, a zarazem wzmocni węzeł wzajemney przyjaźni i szacunku, który oddawna już łączy obudwóch królów.«

Journal du Commerce pisze: — «Wznawia się pogłoska o weyściu Pana Thiers do ministerstwa. Miał on przywieść z Rzymu bardzo ważne pisma urzędowe od hrabiego St. Aulaire.«

Tenże dziennik wyraża: — «Wyprawa Don Pedra, przy zbliżającym się czasie jey przedsięwzięcia, zwraca na siebie publiczną uwagę. Zamiar interwencyi ze strony Hiszpanii zdaje się potwierdzać, lecz Anglia będzie temu przeciwną. Słychać, iż eskadra nasza przy uyściu Tagu będzie wzmocnioną.«

ANGLIA

LONDYN 25 Maja.

Na sessyi izby niższey d. 22 b. m. podano rozmaite petycye złożone przez P. Hunt od 3000 mieszkańców miasta Preston o ustanowienie corocznego parlamentu, i nadanie powszechnego prawa wyborów. Następnie Pan Robinson uczynił zaprwiedziany wniosek, aby izba wyznaczyła kommissyą do roztrząśnienia, czyli wypada trzymać się dotychczasowego systemu wolnego handlu, lub wrócić do dawnieyszego? Mówca usiłował dowieść, iż panującą w kraju nędzę, przypisać należy systemowi wolnego handlu. Na dowód twierdzenia swego powoływał stan handlu przed i po wprowadzeniu systemu Huskissona. Pan Piggot popierał wniosek. Pan Hume był przeciwny; żadne bowiem petycye nie nadeszły w tey mierze od kupców lub innych osób. Po uwagach uczynionych przez kilku członków izby, Pan Robinson cofnął swóy wniosek. —

Zabrał potém głos lord Althorp, wnosząc, aby ustanowiono tayny wydział celem rozważenia, czyli wypada ponowić przywiley banku angielskiego. W poparciu wniosku swego oświadczył: — »Pierwszy raz czyni się wniosek, aby przywiley banku poruczono wydziałowi. Lecz oddawna już istnie przekonanie, iż zajęcie się ponowieniem tego przywileju, byłoby stosownem do rozpoznania ogólnego systemu banku. Powszechnem było życzeniem, aby nieopuszczano tey sposobności; zasady bowiem, któremi się bank dotychczas powodował, powinny podlegać rozstrząśnieniu władzy prawodawczey. Poczytałbym więc za czyn przeciwny obowiązkom moim, gdybym wchodził w jakie układy z bankiem względem ponowienia przywileju jego, niepoleciwszy izbie aby pierwey rzecz tę dokładnie w wydziale rozważyła. Mniemam, iżby było stosownem wyznaczyć tym celem tayny wydział; bo chociż wiem, iż tajemnica w w takich okolicznościach niebardzo się zachowuje, wypływa jednak korzyść ztąd, iż rzecz ta nie będzie zawcześnie rozstrząsaną w tey izbie, i że nie można wspominać o czynnościach wydziału. Korzyść ta jest wielką. — Spodziewam się więc, że izba zezwoli na wyznaczenie taynego wydziału. Zaymie on się naypierwey pytaniem, czyli przywiley ma bydź ponowionym, i czyli bank angielski ma otrzymać jakowy wyłączny przywiley? Jeżliby rozstrzygnienie nastąpiło wsposobie potwierdzającym, natenczas wydział wskaże, pod jakiemi warunkami lub ścieśnieniami przywiley ten ma bydź danym. Życzyćby oraz można, aby stan papierów bankowych w kraju rozstrząśniono. Wydawanie pieniędzy jest prerogatywą kraju, a zatem władza prawodawcza ma prawo ustanowić warunki, pod któremi pozwolenie w tey mierze ma bydź dane prywatnym osobom. Bank angielski powinien jeszcze z innego względu bydź uważany, to jest jako bankier kraju. Proponowany wydział ma się składać z 30 osób, to jest naywiększey liczby, jaką wybrać można do taynego wydziału.« — Pan Baring wynurzył obawę, aby skład wydziału niesprawił rozdwojenia zdań, i nie był przeszkodą w jego postanowieniach. Pan Pierse oświadczył, iż ma nadzieję, że dostateczna liczba zdatnych mężów, będzie wybraną do wydziału; gdyby bowiem byli sami filozofowie, w tym razie obawiałby się zawodu w urządzeniu środka praktycznego. Pan Vyvyen dziwił się, że izba niższa chce wyznaczyć wydział, mający się zająć tak ważnym przedmiotem, kiedy teraźnieysi jey członkowie nie będą zasiadać na następném posiedzeniu, a zatém nie będą mogli słuchać rapportu tego wydziału. Lord Althorp powiedział, iż jest przekonanym, że wydział nie będzie potrzebował zbyt długiego czasu do dzieła swego. Przyjęto nakoniec wniosek względem wyznaczenia wydziału taynego, i członków jego wybrano. Sessya skończyła się o godzinie 3ciey zrana.

BELGIA.

BRUXELLA 26 Maja.

Na wczorayszey sessyi izby reprezentantów, Pan Leclercq zdał imieniem kommissyi sprawę o żądanym przez ministra woyny kredycie 3 milionów złotych, radząc zmieyszenie tey ilości na 2,588,000. Pan Osy żądał, aby przed uchwaleniem tego nowego kredytu, minister oświadczył, iż rząd postępować będzie drogą wskazaną adressem. Pan Dumortier zapytał się, czy prawda, iż Pan van de Weyer nie podał konferencyi londyńskiey noty rządu z d. 11 b. m. i oświadczył, iż nie pierwszy raz pełnomocnik ten działa samowolnie. Pan Meulenaere wynurzył swoje ubolewanie, iż wspomniona nota zawcześnie ze szkodą dla interessu krajowego ogłoszoną została. Oświadczył daley, iż pismo to zostało przełożone kommissyi adressowey i przez nią przyjęte; iż sposób, jakim rząd ma postępować, jest bardzo prosty, i wskazany tak adressami izb, jako też odpowiedziami monarchy, oraz rzeczoną notą; iż nota ta jeszcze przed adressem napisana, nie miała bydź zatajoną; lecz dla czego nie została podaną konferencyi, tego teraz nie może objaśnić; będzie jednak podaną lub on złoży urząd. Pan Gendebien mniemał, iż tak będzie z nią, jak z reklamacyami naszemi względem aresztowania Pana Thorn. Jeśliby ministrowie nie chcieli dać oświadczenia na publicznem posiedzeniu, w tym razie izba mogłaby się zamienić w tayny wydział. Minister oświadczył, iż nota będzie w jak nayprędszym czasie podaną konferencyi. Co się tycze Pana Thorn, wszystko w tey mierze uczyniono; pozostawało rządowi jedno z tego dwóyga, albo zacząć kroki nieprzyjacielskie, albo użyć prawa odwetu; obrano ostatnie, co uskuteczni się jeszcze} w sposobie rozciągleyszym, jeśliby Pana Thorn

bez zwłoki nieuwolniono. Pan Brouckere chciał, aby póty nieuchwalono nowych pieniędzy, dopóki nota nie będzie podaną konfencyi. Minister powiedział, iż zwłoka jest winą podwładnego urzędnika. Pan Dumortier mniemał, iż Pan van de Weyer podobnież nie poda noty względem zmnieyszenia długu, dopóki Hollandya ratyfikować nie będzie. Pan Meulenaere oznaymił, iż Pan van de Weyer podał tę notę, i że ona zdawała mu się tak energiczną, iż notę z d. 11 maja poczytał za zbyteczną. Pan Dolhougne twierdził, iż może jakiego ajenta rządu belgijskiego skłoniono do publicznego ogłoszenia tey noty przed jey podaniem, aby podanie to uczynić niepodobném, gdyż niewypadałoby konferencyi przyjmować pisma wiadomego już wszystkim. Pan Meulenaere powtórnie oświadczył szczere swoje ztąd ubolewanie. Pan Lebeau mniemał, iż niedyskrecya pochodzić mogła od naszego sekretarza poselstwa w Londynie Pana Wallez, któremu ta nota przesłaną została; nieuważając się on za upoważnionego do podania jey urzędownie, mógł ją komu poufale udzielić, a ten nadużył zaufania. Pan Fleusson oświadczył, iż jeśliby konferencya nie dała odpowiedzi na notę względem długu, naówczas tém bardziey wypadałoby podać notę z d. 11 maja. Minister potwierdził zupełnie to zdanie, i wniósł, aby obrady względem uchwalenia kredytu odłożono do dnia 28 b. m. kiedy spodziewa się uwiadomić izbę, iż rzeczona nota została rzeczywiście podaną.

EGIPT.

Alexandrya 16 Kwietnia.

Rząd kazał tu dziś ogłosić następujący buletyn: »Dnia 8 miesiąca Zilkade (8 kwietnia) 1247 r.— *Bulletyn woyska w Syryi.*— Naczelny jenerał Jego Wysokości, Ibrahim basza, jak wiadomo, zaymował się oblężeniem twierdzy St. Jean d'Acre, zamierzając jedynie dopełnić otrzymanego zlecenia. Osman basza, który przybył z Latakia, Laodicei, i wzniecał niespokoiność w kraju, udał się był z kilką tysiącami woyska rozmaitey broni do Mincb o $1\frac{1}{2}$ godziny drogi od Tripoli, w celu uderzenia na to miasto. Przypuścił w istocie dwa attaki, lecz załoga i znaydujący się tam druzowie odparli go i pomięszali jego szyki. Widząc co się dzieje, pułkownik Drys bey, mający polecenie bronić portu, uniesiony ślepą gorliwością, udał się z batalionem 500 do 600 żołnierza liczącym w pochód, nie mając do tego rozkazu. Attakowany przez cały korpus Osmana baszy, jazdę i piechotę, rozpoczął odwrot i przez nieostrożność swoję, stał się przyczyną straty batalionu. Ośmielony tém powodzeniem Osman basza, w cztery lub pięć dni później znowu uderzył na Tripoli. Ci sami walczyli, którzy raz już bronili tego miasta, zrobili silną wycieczkę, gwałtownie napadli na nieprzyjaciela, trupem położyli naywiększą część dowódców i zmusili Osmana cofnąć się do obozu. Naczelny jenerał rozgniewany nieprzyjacielskim postępowaniem baszy, dla wstrzymania złego rozpoczął ruchy z dostateczną liczbą regularney jazdy i piechoty, tudzież oddziałem jazdy beduinów, z woyska stojącego pod murami Akry. Gdy się nagle rozbiegła wieść o jego przybyciu, Osman basza przekonany o niemożności stawienia opooporu waleczności i militarnym talentom naczelnego jenerała, z przestrachem rozpoczął odwrot podczas nocy, zostawiwszy wszystko, namioty, ammunicyą, artylleryą, żywność, a nawet i rannych. Żołnierze jego rozpierzchnęli się, każdy uchodził według upodobania. Dokąd basza się udał, niewiadomo. Wiadomości te wyjęte z dziennika armii w Syryi, są niezaprzeczoney wiarogodności. Wszystkie późnieysze, w miarę odebrania ich, równie jak ninieysze, będą ogłaszane.»

Dnia 30 marca flotta egiptska wypłynęła z dwoma pułkami nowo zaciągnionych żołnierzy ztąd do Kandyi, gdzie ich wysadzi na ląd, i zabierze dwa inne pułki starego woyska do Syryi. Okręt linijowy o 100 działach ciągle krąży przed naszym portem: w ciągu miesiąca drugi, a w przyszłem miesiącu trzeci okręt liniowy, będą przysposobione do żeglugi.